

NØVN

Minningarorð um
Leif Guðmundsson
30. 30. septembur 1946 4. mai 2014

Tað var úr mjørkanum og sirminum hendan sunnu-dagin 4. mai 2014, at syrgiligu deyðsboðini bórust um Leif. Tað føldist líka so órættvíst, sum óveruligt, at okkara Leif ikki var millum okkum long-ur.

Tí, fyri okkum børn í Turiðargøtu, var Leif okkara. Altíð var Leif nærverandi og skjótur við eini hjálpanði hond, líkamikið um tað var tilfar til eina hyttu ella at skríva upp á eina súkklu.

Var tað nakað tiltak í gøt-uni, so stóð Leif altíð á odda. Leif var millum annað partur av høsnaðhúsinum, ið stendur niðanfyrir Turiðargøtu. Har vóru fleiri hønur, ið vurpu, og hvønn dag gekk Leif yvir at geva teimum og annars ansa hønunum. Vit børn sluppu sjálvandi eisini upp í part, har vit sluppu at siggja, hvussu nývorpín egg sóu út og ikki minst høsnaðungarnar.

At útnýtta løturnar dugdi Leif so ómetaliga væl, og hevur hann mangan ríkað okkum við sínum barn-dómstólum og annars øllum hinum stuttliga, sum Leif altíð fann í kjallaranum til røttu løturnar. Vit minnst gummibátin og ikki minst stýrisletuna og sparkaran, ið nærmast kapping var um, so

skjótt ein kavaflykra hevði lagt seg.

Eisini tað, at Leif hevði so stóran áhuga í video, hevur gjørt, at vit altíð hava kunnað komið í Turiðargøtu 12 at siggja alt tað, ið vit vildu. Alt frá Pippi, Emil, teknifilmar og annars stuttligar upptøkur

frá tiltøkum, ið Turiðargøta hevði gjørt í felag.

At Leif var ein gáva til børnini er slett einki at ivast í. Við sínari lívsgleði var Leif nýttur til fleiri barnasend-ingar. Eitt nú hevur Leif bygt spælihúsið í havanum, har Hannibal og Angela tóku

eina sending upp. Sum altíð dugdi Leif at siga eina góða søgu um, at Hannibal nú búði í húsunum. Fleiri okk-ara minnst, hvussu errin vit vórðu, tá Hannibal búði í gøtuni hjá okkum.

Eisini abbaðørnini hava sanniliga mist ein dýrgrip. Leif elskaði tey so ómetaliga høgt og við sínum lætta lyndi, sum vit øll børnini í gøtuni kenna, hjúklaði hann um tey og gav teimum ein nærleika, ið vil følast sum eitt stórt tómrúm fyri tey, nú Leif ikki ert millum okkum longur. Hetta lætta lyndið vil eisini geva teimum ta styrki, sum krevst, nú tey skulu víðari á leið inn í eina nýggja tíð.

Saknurin verður stórur hjá okkum, ið hildu so ómeta-liga nógv av Leif, men størsta saknin hevur tú góða Nanly. Vit ynskja tær, Vivian og abbaðørnunum styrki og góð minnir.

Vit hava altíð vitað, at Leif áttu vit til láns, men lærdómin, Leif gav okkum, eiga vit fyri lívið. Leif hevur ríkað okkara lív, og vilja vit altíð virðismeta tey minnini, ið Leif gav okkum.

Børnini í Turiðargøta

Minningarorð um starvs-
felaga og vin okkara
Hjalmar Holm

Góði Hjalmar. At vit nú sita og skriva minningarorð um teg kennist tungt og møtumikið.

Vit skilja enn ikki, at tú var tikin og saknurin situr enn líka tungur á okkum nú, sum hann gjørdi tá fyrst vit frættu, at tú var deyður.

Deyðin er sum oftast óvæntaður gestur og hetta er einki undantak. Tann leygarmorgun vit fyrst fingtu tað at vita, kendist tað sum onkur hevði gjørt eitt mistak. Tað kundi ikki verða Hjalmar Holm, ið talan var um. Vit sóu fyri okkum, at tú kanska sat og smáflemti eftir hesum mistaki. Sum fráleið skiltu vit, at hald var í søgunum. Tað var tú, ið talan var um. Kenslan, ið tá byrjaði at leggja seg omaná okkum er ring at siga frá. Óveruligt, meiningsleyst, skelkandi, órættvíst! Tað vórðu nakrar av kenslunum, ið komu fram. Hetta sæst eisini aftur í øllum boðunum, ið blivu send til tín Facebook vanga. “Tann besti er tikin frá okkum”, “Fittari persóni skal mann leita leingi eftir” og “Skemtingarsamur, hjálpsamur og vinarligur” vórðu nøkur av boðunum, ið vórðu send tær.

Vit á Vodafone kunnu taka undir við øllum hesum. Tú var hjálpsamur, segði ongantíð nei, klárur við tí góða og, ikki minst, skemtingarsamur og altíð klárur við eini góð-ari. Hetta kom eisini greitt til sjóndar útfrá tí stóru fjøld, ið fylgdi tær til gravar og møtti upp til ervið í Sjónleikara-húsinum.

Á minningarhaldinum mánadagin eftir deyðsboðini lá ein farri av sorg og trilvan yvir arbeiðspláss. Tað var ringt at fyrihalda seg til hvat var hent. Tað er tað í ein ávisan mun enn. Spurningarnir eru enn teir somu og saknurin er enn líka stórur. Deyðan koma vit ongantíð at skilja, men vit læra okkum at liva víðari við tí og teim broyttu umstøðunum. Tað vit kunnu gera nú er at minnst teg og finna gleði í teimum mongu góðu minnum, ið vit hava um teg. Vit kunnu taka til okkum orðini hjá Martin Joensen úr sanginum ‘Lat Meg Goyma Teg’, ið hann sang til okkara á minningarhaldinum:
*Gev mær tónar, gev mær røddir,
gev mær lut í tínum lag.
Hoyr ein moll ímillum durir,
hann fylgir tær avstað.
Til eina ferð vit siggjast aftur
goymi eg teg her hjá mær.
Gev mær tónar, gev mær røddir,
lat meg meg goyma teg.*

Okkara samkensla fer fyrst og fremst til foreldur Hjalmar. Saknurin, ið tey sita við er tann tyngsti, men vón okkara er, at tey sum tíðin fer, eisini finna gleði í teim minnum og gleðiligu lötum, ið teimum untist at hava saman við Hjalmar.

Vit vilja við hesum lýsa frið yvir minnið um okkara starvsfelaga og vin, Hjalmar Holm.

Tøkk

Hjartaliga takka vit øllum fyri
sýnda samkenslu,tá ið

Einar Poulsen
Hvalba

andaðist og varð jarðaður.

Tøkk til eldrasambýli í Hvalba fyri tey góðu árin, hann fekk har. Takk fyri peningagávu til sambýlið.

Takk til tykkum, sum á ymsan hátt hjálptu til í sambandi við jarðarferðina, og takk til tykkum, sum fylgdu honum til hansara seinasta hvíldarstað.

Familjunnar vegna
Judith

Tøkk

Hjartaliga takka vit øllum, sum á ymiskan hátt
sýndu okkum, tá elskaði maður, pápi, verpápi, abbi
og langabbi

Johannes M. Jacobsen
(f. 1/7-35 – 11/7-14)

andaðist og var jarðaður

Tøkk fyri alla góða hjálp frá øllum, sum hjálptu til og lótu til ervið. Tøkk til øll, sum hjálptu til á annan hátt. Tøkk til tykkum øll, sum fylgdu Hannisi til hansara seinasta hvíldarstað.

Familjunnar vegna
Myrna
Birgit, Guðrun og Eyð